
След секс жените не ме вълнуват вече.

Защо след секс губя интерес към жените, д-р Вrabчев, и те моментално ми омръзват? Преди половия акт за мен те са като богини и принцеси, а после веднага търся друга. И пак се получава същото. Какво е това – болест, мания или при всички мъже е така?

Добрин

И слава Богу, че не при всички мъже е така.

Дотук за другите, а сега веднага за Вашия случай.

Вижте. Вече много пъти съм писал тук в тази рубрика следното. И пак ще го спомена. Та аз лично разглеждам човешката сексуалност, като една многоетажна сграда. Най-отдолу, на тази сграда, в партера и е половото влечение, сиреч вродения във всеки от нас полов нагон.

По-нагоре, в първия и втория етаж са харесването и привличането.

Внимание – на третия етаж е еротиката, с нейното еротично преживяване – половото

общуване. И тук е именно половият акт.

Но по-нагоре са привързаността и обичта. А най-горе в мансардата, при звездите, както пееше незабравимия Чочо Владовски е онази магия на човешките чувства, наречена Любов. Ей това е.

Има обич, приятелство. Има привързаност. А ако има и любов? То, това е нещо необяснимо, (цитирам поета Недялко Йорданов.). Тогава, когато човек е влюбен и когато това е взаимно, то този човек, мъж или жена, живее на седмото небе на своите чувства. Тогава животът му без неговата половинка е немислим!

Виждате сам, защо след половия акт веднага губите интерес към поредната си полова партньорка. Да, тя е била богиня за Вас преди самото полово сношение, ала веднага след това у вас няма и капчица интерес към нея. Защо?

Няколко са отговорите. Колегите психолози веднага ще отбележат, че у вас самият е налице така нареченият комплекс „Дон Жуан”

Самият дон Жуан е реална историческа личност живял през Средновековието в Стария Свят. Искал е много силно да докаже на себе си, че го бива в секса. И за да го направи непрекъснато се е стремял да сваля всяка харесана от него жена. Да, точно така, да я свали и след това, да я изостави, след като мигове преди това се е кълнял пред нея във вечна любов! Познато, нали?!

Но той всъщност дълбоко е страдал, че не е обичал и не е обичан! Още по-познато, нали?!

Това първо.

Второ. Когато човек иска нещо, винаги е нужно да знае какво иска! И още по-точно какво

точно всъщност иска!

В едно интимно общуване, просто физическото задоволство от него. Или....или едно приятелство. Една обич. Или Дай Боже една Любов.

Защо аз лично си мисля, че лично Вие в интимния си живот стигате само до третия етаж? И то всеки път. За вас поредната богиня, преди това, след това е вече използвана вещ, за да се получи половото ви задоволяване и толкоз. Тоест нещо вече видно. Нещо, което вече е скучно, непотребно. И отново, в търсене на поредната богиня! Докога, питам аз? Не, не искам да влизам в ролята на моралист! Опазил ме Господ! Не, не ви упреквам! Това, за което се страхувам за Вас и то много, е Вашата САМОТА! Като лекар само мога да ви кажа, че самотата е по-страшна от най-нелечимото заболяване!

От сърце ви моля да помислите доста добре над това ми мнение.

А на последния Ви въпрос отговорът ми е следния. Това при Вас не е мания или болест. Това при Вас се дължи на това, че Вие не знаете какво искате в интимния си живот. Асансьорът на сексуалността Ви е тръгнал и е спрял на третия етаж. В началото това Ви е носило задоволство, но напоследък Ви безпокои и то доста много (Казах вече защо). Само от Вас лично, като как ще се развият нещата занапред. Точно от Вас зависи дали ще натиснете копчето на асансьора за по-горните етажи. Колкото по скоро го направите – толкова по добре.

Ако се нуждаете от терапевтичната помощ за това от специалист сексолог, то можете да се свържете с мен чрез тел. 0878277217.

Позволявам си да напомня на читателите, че не давам консултации по телефона.

За финал нещо много хубаво за любовта. Написала го е Нели Вангелова от гр.Бургас:

ВЯРВАМ

Вярвам в мечти.

В Чудеса. И в усмивки.

В сънища тъмни

И неразгадаеми.

В ежедневното

Неизбежно обичане.

В малките щастия.

И в малките тайни.

Вярвам в приказки.

В щастливи развързки.

В романтичното залезно вричане.

В нечий стихове

Невинни и дръзки.

И в надеждата

За обичане.

Вярвам в пътища .

В хора. И в истини.

В топлината

На дом и огнище.

В тихи стъпки.

В сълзи на пречистване.

В ЛЮБОВТА, БЕЗ КОЯТО

НЕ МОГА ДА ДИШАМ.”

Една молба, не подминавайте това стихотворение. А го прочетете много внимателно няколко пъти. След това си направете своите изводи. Ако го сторите, гарантирам ви, че нямате нужда от моята консултация!